

TOR:s YTTTRANDE

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl finansdepartementet

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över Skatteutredningens angående ackumulerad inkomst m m betänkande om koncernbidrag m m, får förbundet anföra följande.

Betänkandet avhandlar åtskilliga frågor, som vållat svårigheter i det praktiska taxeringsarbetet och som även de skattskyldiga varit intresserade av att få närmare klarlagda och reglerade. Från denna utgångspunkt är det värdefullt att frågorna nu gjorts till föremål för utredning. I flera stycken innebär av utredningen framlagda förslag kodifiering av praxis. Vad som i sådana sammanhang och i övrigt föreslagits föranleder ur de synpunkter förbundet har att företräda i stort sett ingen erinran från förbundets sida. I ett par avseenden har förbundet emellertid funnit anledning framföra särskilda synpunkter.

Förbundet ställer sig tveksamt till förslaget om rätt till öppet koncernbidrag från bolag till förening. Utredningen har själv med viss tvekan framlagt sitt förslag i angivet hänseende. Från fiskalisk synpunkt kan nämligen invändning göras

mot vinstöverflyttning från bolag till förening, eftersom föreningen har lägre beskattning än bolaget samt dessutom har möjlighet till avdrag för utdelning i form av prisrabatter och pristillägg. Från konkurrenssynpunkt kan erinran riktas mot att vinsterna i ett bolag, som äges av en förening, blir lindrigare beskattade än vinsterna i ett bolag, som har andra aktieägare. Förbundet finner de sålunda av utredningen angivna skälen vara av sådan styrka, att de bör ytterligare övervägas vid departementsbehandlingen av betänkandet.

Utredningen anför, att föreslagen skatteplikt för ackordsvinst i det stora flertalet fall inte skall föranleda någon omedelbar skattepåföring för gäldenären, eftersom denne som regel befinner sig i en förlustsituation. Rätt till kvittning mot förlust under de närmast föregående sex åren skulle också kunna kompensera skatteplikten för ackordsvinst. Häremot kan invändas, att ackordsvinster oftast är av sådan storleksordning, att de mer än väl uppväger förlusten under det år, då ackordet åtnjuts, ävensom att en gäldenär, som står inför utvägen att söka ackord, undviker att genom förlustredovisning oroa borgenärerna. Man torde sålunda inte helt kunna avvisa det av utredningen diskussionsvis ifrågasatta förslaget, att skatteplikten skulle begränsas till att avse endast sådana fall, då ackordsuppgörelsen berör företag, mellan vilka intressegenenskap föreligger.